

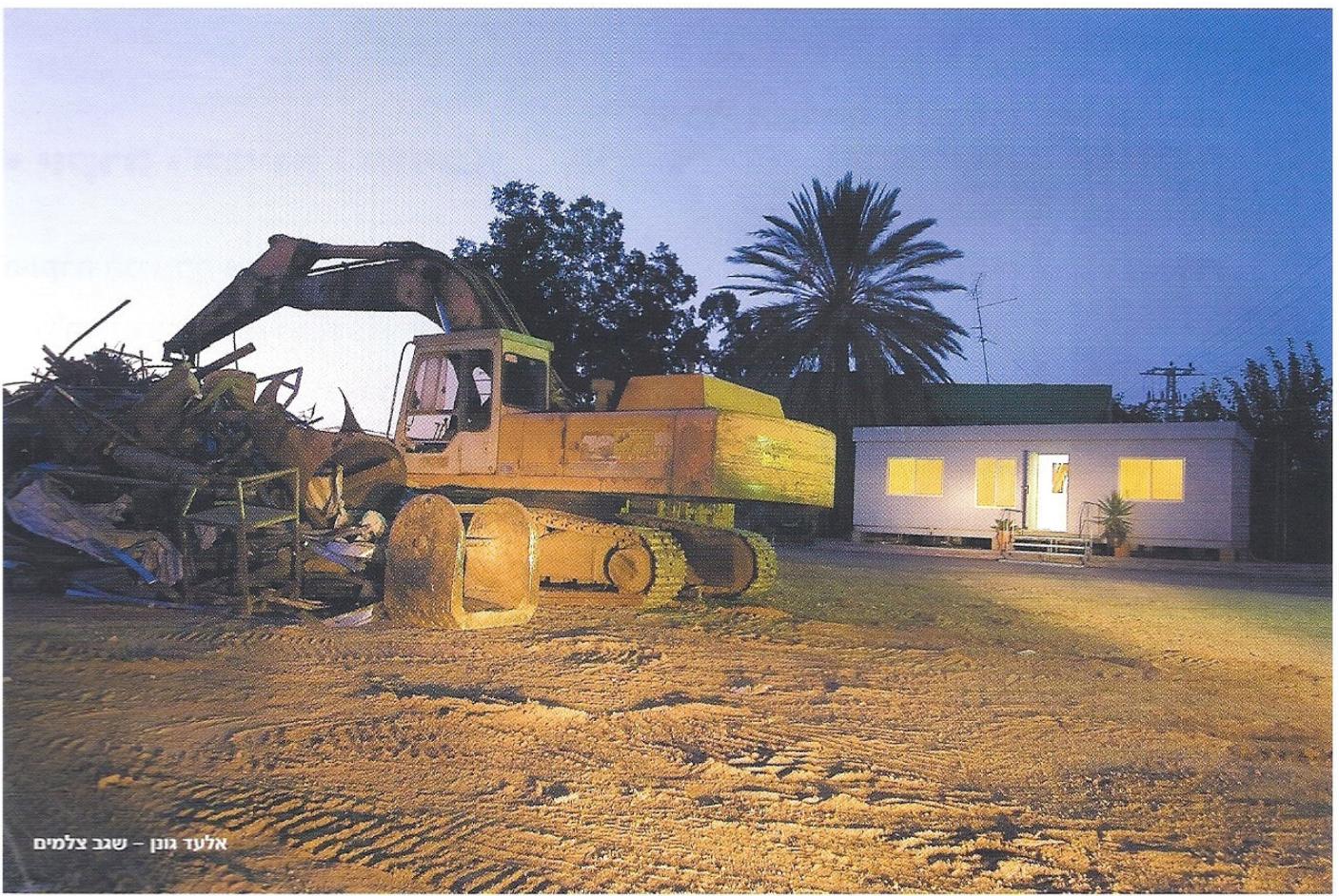
קשה לחשב על אתר פורה יותר למעצב עם דמיון מאשר מגרש גראוטאות שמיועד למיחזור ברזל. במיוחד לאור העובדה, שנושא המיחזור מוטמע בשנים האחרונות כמס שפטים סמלי לחור באוזן. על רקע זה, המשימה לתוכנן קומפלקס הכלול בחדר קבלת, חדר למנהל, חדר להנה"ח, מטבחון, שירותים ומחלחת – הכל בקרואן סטנדרטי בגודל של 45 מ"ר, נתפסה כאתגר מרתק.

"תעשיה משוחה שינטראל את ההרגשה הלא נעימה הכרוכה בעבודה ליד ערים זבל...", אמר גוטليب, והמעצבת הרימה את הcppפה והפכה את הקראון הפשט למשדר מעוזן ואסתטי, שבו הגראוטאות מתפקדות כמרכז פונקציוני שמחבר באופן בלתי אמצעי בין סביבות העבודה השונות באופיין וביעודן.

שימוש בחומרי הגלם המוציים בחצר נתפס כביתי מובהק של 'חוק שימוש החומר', הניתן תמיד למיחזור. מרבית הרהיטים נבנו מגראוטאות שנמצאו בחצר, ובכל זאת שולחן המנכ"ל ודילפק הקבלה. רהיטים אחרים צופו בפורמאריקה או נצבעו בגונו פסטל, שעומדים בהנגדה לברזל השחוור.

החיל שחולק באופן פונקציוני מטשטש לחלוtin את העבודה שמדובר במבנה טרומי קטן יחסית. בתוך קר, תאורת LM משוקעת משתלבת בעיצוב, בעוד שתאורת הפלורסצנט הנסתירה מביליטה את חילוקת החלל. צילומים אקריאים שצולמו באתר מתווים את גוני הקירות ומקנים למקום צbijון אותנטי.

תכנון ועיצוב: הילית קרש.

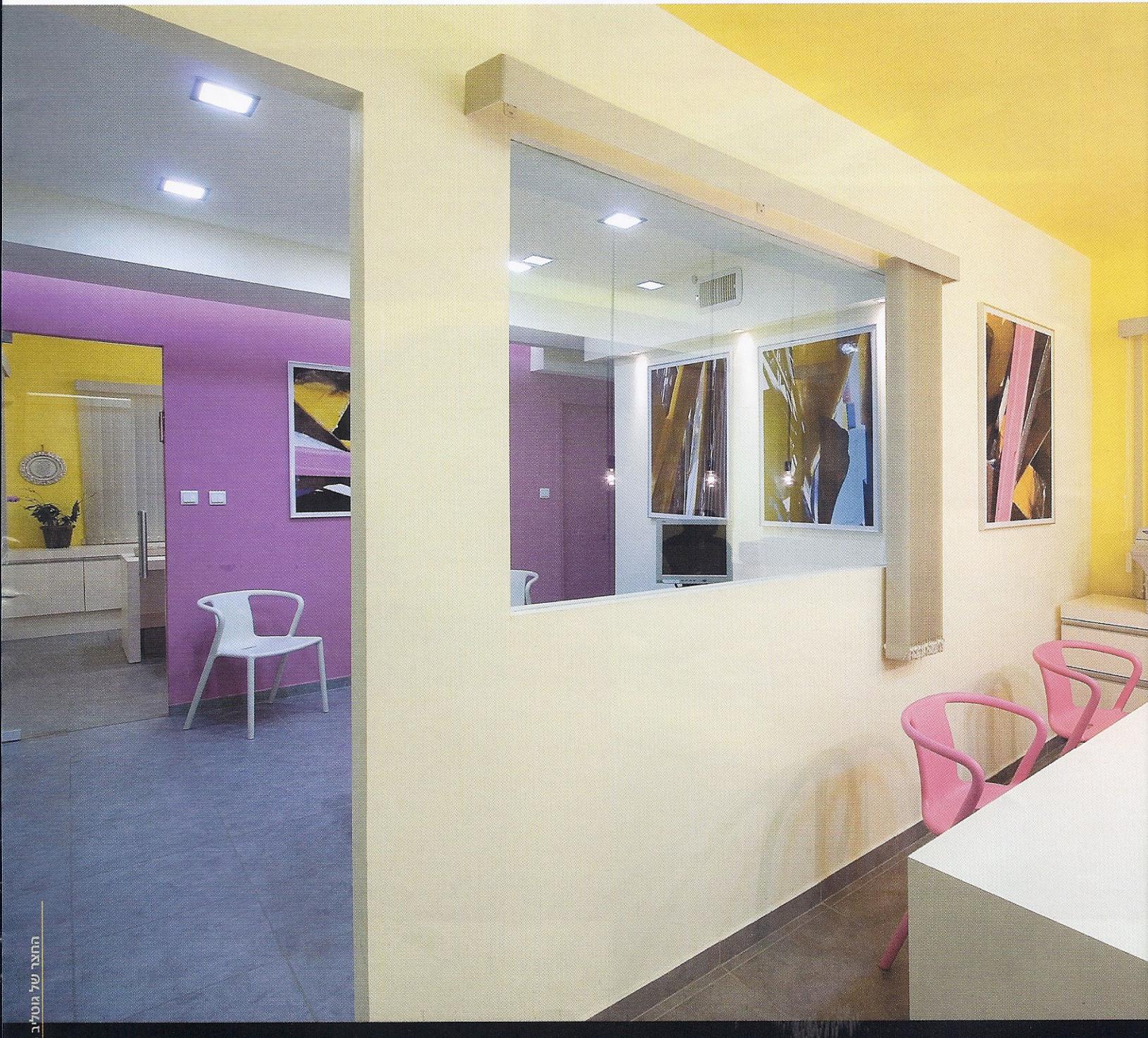
The manager's desk.
Right page: Gotlieb's junkyard.
Design: Hilit Karsh.

The waiting room as seen from the accountant's office

Pastel colors in contrast with the raw material.

Design: Hilit Karsh.

תמונה אקראית מכתיבות את גווני הצבעים.
מימין: משרד המנכ"ל.
למטה: חדר הנהלת חשבונות.
בemode השמאלי: חדר המתנה.
תכנון ועיצוב: הילית קרש.

Top: Photos randomly taken on-site dictate the hues.
Middle: Manager's office.
Bottom: Accountant's office.
Left page: Waiting room.
Design: Hilit Kersh

One can hardly think of a site more stimulating for a designer than a junkyard for recycling iron, especially at a time when recycling has become a way to pay a fake fee for repairing the hole in the ozone. On this background, it was a fascinating challenge to plan a complex containing a reception room, manager's office, accountant's room, kitchenette, shower and WC - all in a standard caravan of 45 sq. m.

"Do something to neutralize the unpleasant feeling associated with work near piles of rubbish...", said Gotlieb, and the designer lifted the gauntlet, converting the derelict caravan into an esthetic subtle office, where junk functions as the central theme - directly connecting the two work environments differing in purpose and nature.

The use of raw material was grasped as a fine expression of the law of substance conservation, always there for recycling. Some of the furniture was built of junk found in the yard, including the manager's desk and the reception counter. Other materials such as formica or ready made furniture painted pastel shades contrast with the black raw iron.

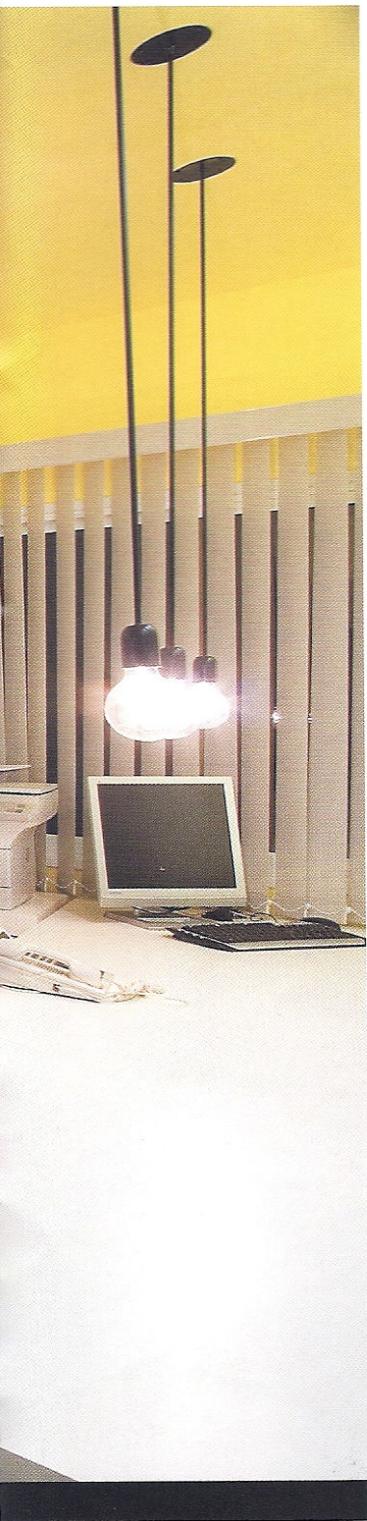
Functional division of the space entirely blurs the fact that the subject matter is a relatively small pre-cast structure. Within it, LP lighting is integrated in the design, while the concealed fluorescent lamps emphasize the contour of space. Photos taken randomly at the site dictate the hues of the walls, granting an authentic atmosphere.

Design: Hilit Karsh.

Illustrations ahead

ענין סיכון אסלאם –
ענין פסטל כהנגודה לחומר הגלומי.

מוד בשמאלי: מבט על חדר הקבלה מכיוון חדר הנה"ח.
עיצוב: הולית קרש.

דניאל טר – מודרניזם

